ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลกับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

The relationship between digital technology leadership with the success of academic administration Under Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 1

ภุชงค์ บุญชอบ[1] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิยาพัชญ์ นิธิศอัครานนท์[2] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวนคิด มะเสนะ[3]
Puchong Boonchob[1] Asst. Prof. Dr.Piyaphat Nithitakkharanon[2] Asst. Prof. Dr.Chuankid Masena[3]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาระดับของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ศึกษาระดับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลกับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบงานบริหารวิชาการ จำนวน 341 คน โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan โดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัล มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.638 – 0.902 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.97 และแบบสอบถามระดับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.592 – 0.834 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนและด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร รองลงมาคือ ด้านวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี ด้านการสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศการใช้เทคโนโลยี และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการใช้เทคโนโลยีตามลำดับ

2. ความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักเรียนมีทัศนคติเชิงบวก รองลงมา คือ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความพึงพอใจในการทำงานของครู

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัล, ความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ

[1]*หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*

[1]*Master of Education Degree in Education Administration Ubon Ratchathani Rajabhat University*

[2]*อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*

[2]*Lecturer Master of Education Program in Curriculum and Instructional Development Ubon Ratchathani Rajabhat University*

[3]*อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*

[3]*Lecture Master of Education Program in Educational Administration Ubon Ratchathani Rajabhat University*

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: ภุชงค์ บุญชอบ, puchong_boonchob@hotmail.com

รับเมื่อ 8 มกราคม 2569 แก้ไข 20 กุมภาพันธ์ 2569 ตอบรับ 22 กุมภาพันธ์ 2569

3. ผลการศึกษาระดับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลกับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ทุกองค์ประกอบมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าระดับความสัมพันธ์ระหว่าง 0.469 – 0.614 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในแต่ละด้านพบว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัล ที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุด คือ ด้านการส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาการใช้เทคโนโลยี (X_5) มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ (Y) อยู่ในระดับปานกลาง (r = .614) รองลงมา คือ ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร (X_4) มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ (Y) อยู่ในระดับปานกลาง (r = .581) และองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ ด้านวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี (X_1) มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ (Y) อยู่ในระดับปานกลาง (r = .469)

ABSTRACT

The purposes of this research were (1) to study the level of digital technology leadership among school administration. (2) to study the level of success of academic administration. (3) To study the relationship between digital technology leadership and the success of academic administration under the Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 1. A total of 341 people the sample size was determined using Krejcie and Morgan's ready – made Table, and stratified random sampling. The data collection tools included two sets of 5 – level rating scale questionnaires. The first set assessed the level of digital technology leadership among school administration demonstrating the discriminative power ranging from .638 to .902 and the reliability of .97. The second set level of success of academic administration demonstrating the discriminative power ranging from .592 to .834 and the reliability of .95. The statistics used were percent, mean, standard deviation and Pearson's product – moment correlation coefficient.

The findings of the research were as follows:

1. Digital technology leadership was overall at a high level. The highest mean score was use of technology in teaching and learning and ability to use technology in management followed by technological vision, creating a culture and atmosphere for using technology and the lowest mean score was promoting and supporting the development of technology.

2. The success of academic administrators was overall at a high level. The highest mean score was students have a positive attitude followed by ability to change learning management, the academic achievement of students increased according to the specified criteria and the lowest mean score was Teachers' work satisfaction.

3. The results of the study of the relationship between digital technology leadership with the success of academic administration Under of Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area Office 1 it was found that all components were a statistically significant positive correlation at the .01 level with a correlation between 0.329 – 0.722. When compared the correlation coefficient in each aspect, the highest correlation with digital technology leadership was Promoting and supporting the development of technology (X_5) which correlated with the success of academic administrators (Y) in moderate level (r = 0.614), following by was ability to use technology in management (X_4) which correlated with the success of academic administrators (Y) in moderate level (r = .581) and

the lowest correlation component was by technological vision (X_1) which correlated with the success of academic administrators (Y) in moderate level (r = .469).

Keywords: Digital Technology Leadership, The Success of Academic Administration

ภูมิหลัง

สถานการณ์ของโลกในศตวรรษที่ 21 (ระหว่าง ค.ศ. 2001 – 2100) มีการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อองค์การและพลเมืองโลกหลายด้าน ได้แก่ ความผันผวนทางเศรษฐกิจ การเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลก การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว การแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภัยพิบัติทางธรรมชาติของโลกมีแนวโน้มเกิดความรุนแรงมากขึ้นและผลกระทบอื่น ๆ อีกมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีปัจจุบันและที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตมีอัตราการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วมาก เมื่อเปรียบเทียบกับการเปลี่ยนแปลงในอดีตที่ผ่านมา ซึ่งมีผลกระทบต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานทั่วไป ตลอดจนงานความสัมพันธ์กับชุมชน สถานศึกษาจะต้องสร้างระบบฐานข้อมูล เพื่อการบริหารงานและผู้บริหารจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เพื่อให้สามารถที่จะเลือกใช้กับการบริหารสถานศึกษาได้เหมาะสม คุ้มค่า และเพียงพอต่อการใช้งาน ผู้บริหารจะต้องแสดงศักยภาพด้านการบริหารและจัดสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของสถานศึกษาให้มีความทันสมัยเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ผู้บริหารเองก็ต้องให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารและจัดการความรู้ของสถานศึกษา ซึ่งนอกจากจะส่งผลต่อภาพลักษณ์ของสถานศึกษาแล้วยังจะทำให้สถานศึกษาเป็นที่ไว้วางใจของชุมชนในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้อย่างยั่งยืน (เอกชัย กี่สุขพันธ์, 2562, หน้า 1)

ภาวะผู้นำดิจิทัล คือ กุญแจดอกสำคัญที่จะทำให้เกิดผลสำเร็จได้ ดังนั้น ผู้นำที่มีภาวการณ์เรียนรู้ด้านดิจิทัลจึงต้องเป็นผู้ที่ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างสม่ำเสมอ เพราะต้องใช้ทั้งการสื่อสารในองค์กรและเครือข่ายที่มีอยู่ทั่วโลก ซึ่งเป็นเครือข่ายที่ไร้พรมแดนและต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ภาวะผู้นำยุคนี้จึงต้องเป็นผู้นำที่เรียกได้ว่าเป็นผู้นำมืออาชีพทั้งการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้จากการอบรมสัมมนา การศึกษาดูงานและปฏิบัติการ อีกทั้งมีวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่จะมาขับเคลื่อนองค์กรให้เกิดการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงสู่ยุคดิจิทัล (จิณณวัตร ปะโคทัง, 2561, หน้า 89) ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี ทำให้บริบทของการจัดการศึกษาต้องปรับตัวให้ทันกับสถานการณ์ ซึ่งเป็นวิถีใหม่ของโลกปัจจุบันที่มีนวัตกรรมเกิดขึ้นมากมายที่เป็นโลกดิจิทัล การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วนี้ ผู้นำที่ดี จะต้องมีภาวะผู้นำ ที่สามารถนำพาองค์กรให้ดำรงอยู่และแข่งขันกับองค์กรอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกอุบลราชธานี เขต 1 ได้รายงานความก้าวหน้าผลการดำเนินงานตามโครงการในแผนปฏิบัติราชการ พบว่า การบริหารจัดการงานบริหารวิชาการ ยังพบปัญหาและอุปสรรค เนื่องจากการได้รับการจัดสรรอัตราตำแหน่งไม่สอดคล้องกับความต้องการ ส่งผลให้การแก้ปัญหายังไม่ครอบคลุม โรงเรียนขนาดเล็กหากมีภารกิจเร่งด่วนจะทำให้การจัดการเรียนการสอนที่โรงเรียนไม่เต็มเวลา โรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนมาก ทำให้ขาดแคลนครูผู้สอนตรงตามวุฒิการศึกษาและวิชาเอกในกลุ่มสาระการเรียนรู้หลักและที่สำคัญคือ การได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรน่า 2019 ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1, 2564, หน้า 21)

งานบริหารวิชาการถือว่าเป็นแก่นของการบริหารสถานศึกษา และถือว่าเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก และถือเป็นเป้าหมายหลักของการจัดการเรียนการสอน โดยมีจุดมุ่งหมายของการบริหารวิชาการอยู่ที่การสร้างผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรม และมีคุณสมบัติตามที่ต้องการ ซึ่งความสำเร็จของงานบริหารวิชาการเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพของโรงเรียน มักพิจารณาจากคุณภาพของผลผลิต คือ ตัวผู้เรียน ดังนั้น คุณภาพของผลผลิตจึงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านวิชาการของสถานศึกษา ดังนั้น การบริหารวิชาการจึงเป็นงานที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องรับผิดชอบในการใช้หลักการในการบริการงานด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ มีคุณภาพหรือผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ ทั้งนี้ การบริหารวิชาการจะบรรลุจุดประสงค์ได้ ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนต้องมีความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะเกี่ยวกับการดำเนินการด้านวิชาการ เป็นผู้นำทางวิชาการทั้งทางด้านออกแบบหลักสูตร การจัดการเรียนรู้และการประเมินการเรียนรู้ รวมทั้งต้องเข้าใจบริบทท้องถิ่น เพื่อให้สามารถจัดการศึกษาได้ตอบสนองความต้องการของชุมชน และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบันและอนาคตที่มีความผลิกผัน นอกจากนี้ การบริหารวิชาการที่ดียังเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพและความสำเร็จของโรงเรียน และเป็นปัจจัยหนึ่งที่นำไปสู่การจัดสรรปริมาณงานและทรัพยากรต่าง ๆ ในโรงเรียน (สุกัญญา แช่มช้อย, 2565, หน้า 44 – 46) ดังนั้น จากความเป็นมาและความสำคัญดังที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลกับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา ให้มีคุณลักษณะที่เหมาะสม มีความรู้ ความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีในปัจจุบัน อันจะส่งผลต่อการบริหารจัดการงานบริหารวิชาการให้ประสบความสำเร็จและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผลตามเป้าหมาย

คำถามการวิจัย

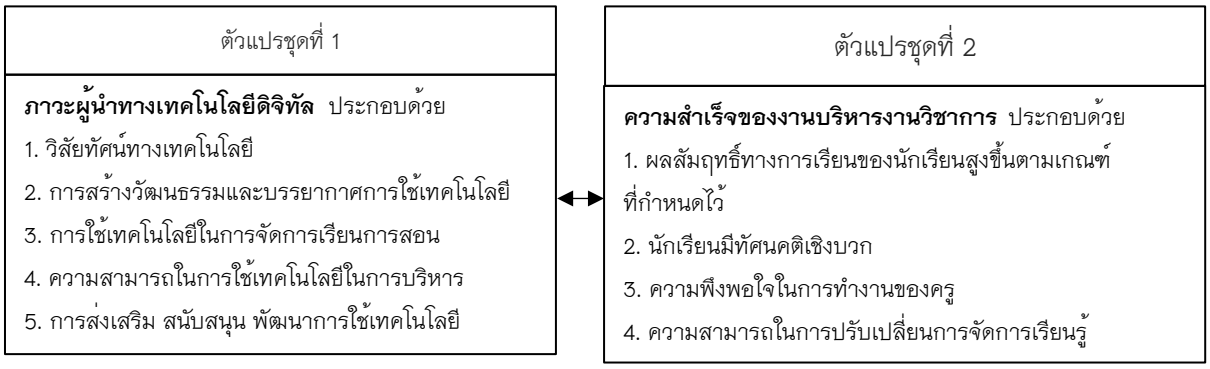
1. ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบงานบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 อยู่ในระดับใด
2. ความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบงานบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 อยู่ในระดับใด
3. ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลกับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบงานบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับใด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบงานบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1
2. เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบงานบริหารวิชาการ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลกับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบงานบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลกับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับองค์ประกอบภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลและความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ ตามทัศนะต่าง ๆ ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์เพื่อกำหนดองค์ประกอบที่เป็นกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี (Theoretical framework) และเป็นกรอบแนวคิดเพื่อการวิจัย (Conceptual framework) โดยมีผลการสังเคราะห์เพื่อกำหนดองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า มีองค์ประกอบทฤษฎี (Theoretical Framework) จำนวน 9 องค์ประกอบ ผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์การพิจารณาองค์ประกอบที่มีความถี่สอดคล้องกันของแหล่งข้อมูลตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ได้องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย จำนวน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. วิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี 2. การสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศการใช้เทคโนโลยี 3. การใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน 4. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร 5. การส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการใช้เทคโนโลยี ผลการสังเคราะห์เพื่อกำหนดองค์ประกอบของความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการ พบว่า มีองค์ประกอบทฤษฎี (Theoretical Framework) จำนวน 8 องค์ประกอบ ผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์การพิจารณาองค์ประกอบที่มีความถี่สอดคล้องกันของแหล่งข้อมูลตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ได้องค์ประกอบของความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย จำนวน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูง 2. นักเรียนมีทัศนคติเชิงบวก 3. ความพึงพอใจในการทำงานของครู 4. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาการจัดการเรียนรู้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวนผู้บริหาร 203 คน และครูผู้รับผิดชอบงานบริหารวิชาการ 2,060 คน รวม 2,263 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1, 2567, หน้า 6)

2. ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบงานบริหารวิชาการประจำปีการศึกษา 2566 จำนวน 341 คน โดยมีขั้นตอนการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.1 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเทียบตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 43)

2.2 การสุ่มตัวอย่าง โดยใช้การสุ่มแบบสองขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งตามขนาดโรงเรียน โดยจำแนกเป็นขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่

ขั้นตอนที่ 2 ใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างย่อยตามสัดส่วน ทำการสุ่มจากประชากรในแต่ละขนาดโรงเรียนเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ขนาดสถานศึกษา	จำนวนสถานศึกษา	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
		ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูผู้รับผิดชอบงานบริหารวิชาการ	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูผู้รับผิดชอบงานบริหารวิชาการ
ขนาดเล็ก	172	172	1,137	20	131
ขนาดกลาง	59	72	951	8	110
ขนาดใหญ่	6	19	601	3	69
รวม	236	203	2,060	31	310
		2,263		341	

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยมีทั้งหมด 3 ส่วน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานและขนาดสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของ Likert เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.638 – 0.902 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.97

ตอนที่ 3 แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของ Likert เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.592 – 0.834 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.95

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอหนังสือนำส่งจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 เพื่อขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามในการวิจัยไปยังกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบงานบริหารวิชาการ

2. นำหนังสือขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้แบบสอบถามบริหารและครูผู้รับผิดชอบงานบริหารงานวิชาการที่เป็นกลุ่มประชากรในสถานศึกษาที่ได้กำหนดไว้เพื่อตอบแบบสอบถาม

3. ติดตามการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามที่ได้รับจากสถานศึกษาด้วยตนเอง

4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลคำนวณหาค่าสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยดำเนินการ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ 1) ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ (IOC) 2) ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม 3) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เกี่ยวกับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลกับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ และหาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลกับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการโดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จำนวน 5 ด้าน มีผลการวิเคราะห์ ดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหาร โดยภาพรวมและรายด้าน

รายการ	ระดับภาวะผู้นำ			
	$\bar{X}$	S	ระดับ	อันดับ
1. ด้านวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี	4.11	.68	มาก	3
2. ด้านการสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศการใช้เทคโนโลยี	4.09	.70	มาก	4
3. ด้านการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน	4.17	.66	มาก	1
4. ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร	4.17	.71	มาก	2
5. ด้านการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการใช้เทคโนโลยี	4.08	.67	มาก	5
ภาพรวม	**4.13**	**.60**	**มาก**	

จากตาราง 2 พบว่า จากภาพรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 โดยเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนและด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร ที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 รองลงมาคือ ด้านวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ด้านการสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศการใช้เทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการใช้เทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ตามลำดับ

2. การวิเคราะห์ความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ด้านนักเรียนมีทัศนคติเชิงบวก ด้านความพึงพอใจในการทำงานของครู ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนรู้ มีผลการวิเคราะห์ ดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ โดยภาพรวมและรายด้าน

รายการ	ระดับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ			
	$\bar{X}$	S	ระดับ	อันดับ
1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้	4.19	.62	มาก	3
2. นักเรียนมีทัศนคติเชิงบวก	4.26	.66	มาก	1
3. ความพึงพอใจในการทำงานของครู	4.17	.61	มาก	4
4. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนการรู้	4.22	.66	มาก	2
ภาพรวม	**4.21**	**.53**	**มาก**	

จากตาราง 3 พบว่า จากภาพรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นักเรียนมีทัศนคติทางบวก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 รองลงมา คือ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความพึงพอใจในการทำงานของครู ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลกับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment Correlation coefficient) ดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลกับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1

ความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ / **ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหาร**	1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้	2. นักเรียนมีทัศนคติเชิงบวก	3. ความพึงพอใจในการทำงานของครู	4. ความสามารถในการปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนการรู้	ความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ
1. ด้านวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี	.534**	.329**	.398**	.305**	.469**
2. ด้านการสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศการใช้เทคโนโลยี	.571**	.367**	.459**	.380**	.533**
3. ด้านการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน	.625**	.341**	.332**	.402**	.510**
4. ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร	.715**	.469**	.360**	.389**	.581**
5. ด้านการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการใช้เทคโนโลยี	.722**	.415**	.467**	.442**	.614**
ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหาร	.717**	.436**	.457**	.434**	.613**

**หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลกับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัล (X) กับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ (Y) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 มีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับปานกลาง (r = .613) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุด คือ ด้านการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการใช้เทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ (Y) อยู่ในระดับปานกลาง (r = 0.614) และองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ ด้านวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ (Y) อยู่ในระดับน้อยหรือต่ำ (r = 0.469) เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัล (X) กับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ (Y) รายด้าน พบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการใช้เทคโนโลยี กับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อยู่ในระดับสูง (r = 0.722) และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำที่สุด คือ ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี กับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนการรู้ (r = 0.305)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่ค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนและด้านความสามารถการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร รองลงมา คือ ด้านวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี ด้านการสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศการใช้เทคโนโลยี และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการใช้เทคโนโลยี ทั้งนี้เพราะ ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาได้ดำเนินการตามแผนการขับเคลื่อนการศึกษา Best Practice UBON 1 โดยนำนโยบายของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 สู่กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยได้ดำเนินการตามกลยุทธ์ที่ 2 คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยการส่งเสริมให้ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้พัฒนาตนเอง เร่งรัดการพัฒนาครูให้ออกแบบการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ทักษะภาษาอังกฤษและทักษะทางเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกลยุทธ์ที่ 3 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นหน่วยงานที่มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพในการทำงานและเกิดประสิทธิผลตามเป้าหมายที่กำหนด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยี ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล สอดคล้องกับแนวคิดของ จิณณวัตร ปะโคทัง (2561, หน้า 280) ที่ได้เสนอแนวคิดผู้บริหารกับแนวคิดใหม่ในการบริหารการศึกษายุคดิจิทัล ผู้บริหารจะต้องส่งเสริมและพัฒนาครูให้มีความรู้และความเข้าใจการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการการจัดการเรียนการสอน และเป็นเครื่องมือในการสร้างพลังในการเรียนรู้ของผู้เรียนรวมทั้งควรส่งเสริมให้มีการสร้างหรือผลิตสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างการเรียนรู้แนวใหม่ให้แก่ผู้เรียน สอดคล้องกับ ภคพร เลิกนอก (2563, หน้า 150 – 166) ได้ศึกษาการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีระดับการปฏิบัติมากเป็นลำดับที่หนึ่ง คือ การนำสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ทันสมัย สอดคล้องกับ จิตติพร จิตตรี (2557, หน้า 35 – 44) ได้ศึกษาประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3 พบว่า ความสามารถในการใช้สื่อนวัตกรรมของครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ วันวิสา พรหมสุวรรณ์ (2561, หน้า 92) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 พบว่า ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา ด้านความสามารถในการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีของครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ระดับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า โดยด้านที่ค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านนักเรียนมีทัศนคติเชิงบวก ด้านความสามารถในการปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนรู้ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความพึงพอใจในการทำงานของครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษาได้เห็นถึงความสำคัญของงานวิชาการซึ่งเป็นงานที่มุ่งเน้นการพัฒนาสติปัญญาความรู้ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม เจตคติ และค่านิยมให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ นอกจากนี้ผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษามีทักษะในการบริหารจัดการศึกษาปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ได้รับผลกระทบในช่วงการระบาดของโรค COVID –19

จึงก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบวิถีชีวิตใหม่ ส่งผลให้เกิดการบริหารจัดการของสถานศึกษามีแบบแผนพร้อมที่จะรับมือกับสถานการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ (2550, หน้า 3 – 4) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการบริหารวิชาการ คือ การสร้างผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรม และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นตัวบ่งชี้คุณภาพและความสำเร็จของโรงเรียน ความสำเร็จของโรงเรียนมักจะพิจารณาจากคุณภาพของผลผลิต คือ ตัวผู้เรียน ดังนั้น คุณภาพจึงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพและความสำเร็จของงานด้านวิชาการของสถานศึกษา การบริหารวิชาการจึงเป็นงานที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของทิพวรรณ พรมกอง (2558, หน้า 4 – 5) ได้ศึกษาประสิทธิผลของโรงเรียนคาทอลิก สังฆมณฑลอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติเชิงบวก และความสามารถในการแก้ไขปัญหาภายในโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยมากสูงสุด รองลงมา คือ ความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาโรงเรียน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลกับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลมีความสัมพันธ์เชิงบวก ในระดับปานกลางกับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลด้านการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการใช้เทคโนโลยีกับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ รองลงมาคือ ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการบริหารกับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลด้านการสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศการใช้เทคโนโลยีกับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการและภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลด้านการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนกับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ ตามลำดับ ด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อยหรือต่ำ คือ ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลด้านวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีกับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ เนื่องจากผู้บริหารมีการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา รวมทั้งการส่งเสริม พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ของครูและนักเรียนให้มีประสิทธิภาพจนเกิดผลสำเร็จ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารและการจัดการศึกษา มีการวางแผนกลยุทธ์กำหนดทิศทางขององค์กร จึงสามารถนำความรู้ ทักษะและความสามารถด้านเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการบริหารสถานศึกษา รวมถึงการสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมทางเทคโนโลยีดิจิทัลให้สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานให้ทันต่อสถานการณ์ที่พลิกผันอย่างรวดเร็วของโลกในยุคปัจจุบันส่งผลให้การบริหารงานประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับ Rogers (2003, p. 135) ได้ชี้ให้เห็นว่าภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการนำเทคโนโลยีไปบูรณาการกับการพัฒนาหลักสูตรและการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ของครู ดังที่ Anderson and Dex (2005, pp. 49 – 82) กล่าวว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการนำเทคโนโลยีไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนของครู สอดคล้องกับแนวคิด สุกัญญา แช่มช้อย (2565, หน้า 129) ผู้บริหารจะต้องตระหนักถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีไปบูรณาการในการจัดการศึกษา และมีภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีแล้วนั้นจะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลต่อการนำเทคโนโลยีไปใช้ในห้องเรียนของครู โดยมุ่งส่งเสริมให้ครูมีความรู้ที่จำเป็น ทั้งความรู้ในศาสตร์การสอน ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหารายวิชา และความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีอย่างดีแล้ว ครูก็จะสามารถบูรณาการความรู้ทั้ง 3 ส่วนนี้ เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมและเกิดประสิทธิผลสูงสุด สอดคล้องกับ สุภวัช เชาวน์เกษม (2563, หน้า 96) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 มีความสัมพันธ์ในระดับมาก เพราะผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำ

ยุคดิจิทัลในการกระตุ้นการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาส่งผลให้ประสิทธิผลของสถานศึกษาดีขึ้น และสอดคล้องกับ กันตชาติ กุดนอก (2565, หน้า 198) พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนโดยรวม มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ปัจจุบันมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการประยุกต์กับการทำงานในทุกด้านมากขึ้น ทำให้ผู้บริหารเล็งเห็นถึงความสำคัญของการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรทางการศึกษานำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ประโยชน์อำนวยความสะดวกในการทำงาน ผู้บริหารโรงเรียนมีวิสัยทัศน์ ทำให้ครูและบุคลากร เกิดความอยากเรียนรู้และพัฒนาตนเองเพื่อความก้าวหน้าในวิชาชีพอยู่ตลอดเวลา จึงเป็นส่วนที่สนับสนุนให้เกิดความสำเร็จในการบริหารจัดการโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาการใช้เทคโนโลยีในยุคดิจิทัลให้กับครู บุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน รวมทั้งการจัดหาทรัพยากรทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการศึกษา การจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียน

1.2 ผู้บริหารควรสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดี มีความสัมพันธ์ที่ดีในองค์กรและผู้ใต้บังคับบัญชา สร้างบรรยากาศการทำงานและสัมพันธภาพที่ดีให้การยอมรับซึ่งกันและกัน ส่งเสริมและสนับสนุนสวัสดิการที่ดีให้กับครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีพัฒนาตนเองเพื่อความก้าวหน้าและมีความมั่นคงในการทำงาน

1.3 ควรมีการส่งเสริมภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหาร เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ มีสมรรถนะที่จะสามารถส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษาให้มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสอดคล้องกับความสัมพันธ์กันกับความสำเร็จของงานบริหารวิชาการ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างวัฒนธรรมองค์กรคุณภาพ

2.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์กับความสามารถในการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอน

2.3 ควรมีการศึกษาภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารเพื่อการปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนของครู

เอกสารอ้างอิง

กันตชาติ กุดนอก. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

จิณณวัตร ปะโคทัง. (2561). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ*. อุบลราชธานี: ศิริธรรมออฟเซ็ท.

จิตติพร จิตตรี. (2557). ประสิทธิผลการบริหารวิชาการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 11*(55), 35 – 44.

จิติมา วรรณศรี. (2564). *การบริหารจัดการศึกษายุคดิจิทัล.* พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์.

ทิพวรรณ พรมกอง. (2558). *ประสิทธิผลของโรงเรียนคาทอลิก สังฆมณฑลอุบลราชธานี.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

ภคพร เลิกนอก. (2563). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาขอนแก่น, 7*(2), 150 – 166.

ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ. (2550). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วันวิสา พรหมสุวรรณ์. (2561). *ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3.* การค้นคว้าอิสระ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยทักษิณ.

สุกัญญา แช่มช้อย. (2565). *การบริหารวิชาการที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคพลิกผัน.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1. (2564). *แผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564.* อุบลราชธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1.

สุภวัช เชาวน์เกษม. (2563). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1. *Educational Management and Innovation Journal, 3*(3), 85 – 99.

เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2559). การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล. *(ออนไลน์)* (อ้างเมื่อ 2 กันยายน 2564). จาก https://www.trueplookpanya.com

Anderson, R. E., & Dexter, S. (2005). School Technology Leadership: An Empirical Investigation of Prevalence and Effect. *Educational Administration Quarterly Journal,* 40, 49 – 82.

Roger, E. M. (2003). *Diffusion of Innovations. 5th ed.* New York: A Division of Macmillan Publishing.